

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

6. července 2006 *

Ve věci C-154/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Rechtbank te Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 4. dubna 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 6. dubna 2005, v řízení

J. J. Kersbergen-Lap,

D. Dams-Schipper

proti

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,

* Jednací jazyk: nizozemština.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský, J.-P. Puissochet (zpravodaj),
A. Borg Barthet a A. Ó Caoimh, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— J. J. Kersbergen-Lap,

— za Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen
I. F. Pardaane, jako zmocněncem,

— za nizozemskou vládu H. G. Sevenster, jako zmocněnkyní,

— za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyní,

- za vládu Spojeného království S. Nwaokolo, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s E. Sharpston, QC,

- za Komisi Evropských společenství, D. Martinem a P. van Nuffelem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 odst. 2a a článku 10a, jakož i přílohy 2 (A) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na členy jejich rodin pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 35 a 05/03, s. 3), ve znění nařízení Rady (ES) č. 307/1999 ze dne 8. února 1999 (Úř. věst. L 38, s. 1 ; Zvl. vyd. 05/03, s. 335, dále jen „nařízení č. 1408/71“).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci dvou sporů mezi jednak J. J. Kersbergen-Lap, a jednak D. Dams-Schipper a Raad van Bestuur (správní rada) Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Úřad pro správu pojištění zaměstnanců, dále jen

„UWV“) ve věci zamítnutí posledně uvedeného poskytnout jim, mimo území Nizozemska, dávku na základě zákona ze dne 24. dubna 1997 o pojištění pro případ pracovní neschopnosti mladých zdravotně postižených osob (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, Stb. 1997, č. 177, dále jen „Wajong“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Článek 1 nařízení č. 1408/71 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení:

- a) se ‚zaměstnanou osobou‘ a ‚osobou samostatně výdělečně činnou‘ rozumí každá osoba, která:
 - i) je pojištěna na základě povinného nebo volitelného pokračujícího pojištění pro případ jedné nebo více pojistných událostí odpovídajících odvětvím systému sociálního zabezpečení pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo zvláštnímu systému pro úředníky;

[...]“

- 4 Článek 2 nařízení č. 1408/71, jenž definuje osoby, na které se toto nařízení vztahuje, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Toto nařízení se vztahuje na zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a studenty, kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům jednoho nebo více členských států a kteří jsou státními příslušníky jednoho z členských států [...] jakož i na jejich rodinné příslušníky nebo pozůstalé po nich.“

- 5 Článek 4 nařízení č. 1408/71, nazvaný „Věcná působnost“, stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na všechny právní předpisy týkající se těchto odvětví sociálního zabezpečení:

- a) dávky v nemoci a mateřství;

- b) dávky v invaliditě, včetně těch, jež jsou určeny k udržení nebo zlepšení výdělečné schopnosti;

[...]

2. Toto nařízení se vztahuje na všechny obecné a zvláštní systémy sociálního zabezpečení, ať již jsou příspěvkové nebo nepříspěvkové, a na systémy týkající se povinností zaměstnavatele nebo vlastníka lodi ohledně dávek uvedených v odstavci 1.

2a. Toto nařízení se vztahuje také na zvláštní nepříspěvkové dávky stanovené v rámci jiných právních předpisů nebo jiného systému, než které jsou uvedeny v odstavci 1 nebo vyloučeny na základě odstavce 4, pokud jsou tyto dávky určeny:

a) buď k zajištění pomocného, doplňkového nebo vedlejšího krytí případů odpovídajících odvětvím sociálního zabezpečení uvedeným v odst. 1 písm. a) až h), nebo

b) výhradně k zajištění zvláštní ochrany pro zdravotně postižené.

[...]

4. Toto nařízení se nevztahuje na sociální pomoc. [...]

[...]“

- 6 Co se týče zvláštních nepřispěvkových dávek uvedených v čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71, čl. 10a odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž je dotčen článek 10 a hlava III, jsou osobám, na které se vztahuje toto nařízení, přiznány zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky uvedené v čl. 4 odst. 2a výhradně na území členského státu, ve kterém mají bydliště, v souladu s právními předpisy tohoto státu za předpokladu, že jsou tyto dávky uvedeny v příloze [2 (A)]. Dávky poskytuje instituce místa bydliště na vlastní náklady.“

- 7 V písm. j) přílohy 2 (A) jsou jako zvláštní nepřispěvkové dávky kvalifikovány dávky, jež jsou v Nizozemsku poskytovány z důvodu neschopnosti mladým zdravotně postiženým osobám na základě Wajong.

Vnitrostátní právní úprava

- 8 V Nizozemsku existují různé druhy pojištění pro případ pracovní neschopnosti.
- 9 Zákonem ze dne 18. února 1966 o pojištění pro případ pracovní neschopnosti (Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, Stb. 1966, č. 84, dále jen „WAO“) jsou zaměstnanci pojištěni proti nebezpečí ztráty výdělku v důsledku dlouhodobé pracovní neschopnosti. Toto pojištění je financováno z příspěvků placených zaměstnavateli z výdělků vyplácených jejich zaměstnancům. Aby mohla zaměstnaná osoba obdržet dávku na základě WAO, musí být pojištěna v okamžiku vzniku pracovní neschopnosti.

- 10 Kromě toho bylo do 1. ledna 1998 zákonem ze dne 11. prosince 1975 o obecném pojištění pro případ pracovní neschopnosti (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, Stb. 1975, č. 674, dále jen „AAW“) stanoveno obecné povinné pojištění vztahující se na veškeré obyvatelstvo proti finančním následkům dlouhodobé pracovní neschopnosti.
- 11 Od 1. ledna 1998 byl AAW nahrazen jednak zákonem ze dne 24. dubna 1997 o pojištění osob samostatně výdělečně činných pro případ pracovní neschopnosti (Wet arbeidsongeschiktheids-verzekering zelfstandigen, Stb. 1997, č. 176), pokud jde o samostatně výdělečně činné osoby, a jednak Wajong, jehož cílem je ochrana mladých zdravotně postižených osob proti finančním následkům dlouhodobé pracovní neschopnosti.
- 12 Wajong stanoví vyplácení minimální dávky mladým osobám, které jsou již před vstupem na pracovní trh v plné nebo částečné dlouhodobé pracovní neschopnosti. Za mladé zdravotně postižené osoby se považují osoby s bydlištěm v Nizozemsku, které byly v pracovní neschopnosti již v okamžiku dosažení sedmnáctého roku života nebo které, v případě pozdějšího vzniku pracovní neschopnosti, studovaly alespoň šest měsíců během roku bezprostředně předcházejícího dni, kdy došlo k vzniku pracovní neschopnosti. Dávku nelze pobírat před dovršením osmnáctého roku života.
- 13 Výše dávky na základě Wajong se odvíjí od stupně pracovní neschopnosti, a dosahuje 70 % zákonné minimální mzdy pro případ úplné pracovní neschopnosti. Nárok na tuto dávku není vázán na placení pojistky nebo příspěvku. Není vázán ani na podmínku týkající se vlastních zdrojů příjemce dávky; uvedená dávka může být nicméně snížena v případě pracovních příjmů nebo v případě souběhu této dávky s ostatními dávkami pro případ pracovní neschopnosti.

- 14 Dávka upravená ve Wajong je vyplácena Arbeidsongeschiktheidsfonds jonggehandicapten (Fond mladých zdravotně postižených osob v pracovní neschopnosti) a je na základě čl. 64 písm. a) tohoto zákona financována ze státních prostředků.
- 15 Na rozdíl od AAW, jež neobsahoval žádné omezení, je přenos dávky poskytované na základě Wajong omezený. Článek 17 odst. 1 Wajong totiž stanoví, že „nárok na dávku pro případ pracovní neschopnosti zaniká [...] první den měsíce následujícího po měsíci, ve kterém si mladá zdravotně postižená osoba zařídila své bydliště mimo území Nizozemska“.
- 16 Článek 17 odst. 7 Wajong nicméně opravňuje UWV k odchýlení se od tohoto ustanovení, pokud zánik nároku na dávku vede k „velké nespravedlnosti“. V rozhodnutí o obecných pokynech v oblasti vyplácení dávky upravené ve Wajong v případě odchodu příjemce do zahraničí (Beleidsregels voortzetting Wajong-uitkering buiten Nederland, Stcrt. 2003, č. 84), jež vstoupilo v platnost dne 2. května 2003, Raad van Bestuur UWV upřesnila, že tento pojem „velká nespravedlnost“ znamená případ, kdy jednak mladá zdravotně postižená osoba má naléhavé důvody zařadit si své bydliště mimo Nizozemsko, a jednak je namísto se domnívat, že přerušení vyplácení této dávky jí značným způsobem poškozuje. Za naléhavé důvody se považují zejména léčba v určité délce, přijetí zaměstnání s určitou možností reintegrace nebo potřeba následovat osoby, na kterých je mladá zdravotně postižená osoba závislá, když tyto osoby musí opustit Nizozemsko.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 17 J. J. Kersbergen-Lap, narozená dne 15. ledna 1964, a D. Dams-Schipper, narozená dne 19. ledna 1970, jsou v dlouhodobé pracovní neschopnosti v rozsahu 80 až 100 %.

Dávka pro případ pracovní neschopnosti jim byla přiznána před rokem 1998 na základě AAW. K 1. lednu 1998 byla tato dávka přeměněna na dávku na základě Wajong. V roce 2002 si J. J. Kersbergen-Lap zařídila bydliště ve Francii a D. Dams-Schipper v Německu. Po přestěhování jim oběma UWV přestal dávku vyplácet.

- 18 J. J. Kersbergen-Lap a D. Dams-Schipper podaly proti těmto rozhodnutím stížnost. V obou případech Raad van Bestuur UWV prohlásila stížnost za neopodstatněnou a upřesnila, že ani jedna z dotčených osob se nemůže dovolávat situace „velké nespravedlnosti“.
- 19 Jak J. J. Kersbergen-Lap, tak i D. Dams-Schipper podaly proti těmto rozhodnutím žalobu u Rechtbank te Amsterdam.
- 20 Posledně uvedený se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být dávka vyplácená na základě Wajong, zákona uvedeného v příloze 2 (A) nařízení č. 1408/71, považována za zvláštní nepřispěvkovou dávkou ve smyslu čl. 4 odst. 2a tohoto nařízení, takže se na osoby, jakými jsou žalobkyně v původním řízení, použije pouze pravidlo koordinace stanovené v článku 10a uvedeného nařízení a dotčená dávka nebude moci být vyplácena osobám s bydlištěm mimo území Nizozemska?“

K předběžné otázce

- 21 Je výlučně věcí předkládajícího soudu definovat předmět otázek, které zamýšlí položit Soudnímu dvoru. Je totiž věcí pouze vnitrostátních soudů, kterým byl spor předložen a jež musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jejich rozsudku, tak i relevanci otázek, které kladou Soudnímu dvoru (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 27. února 1997, Van den Boogaard, C-220/95, Recueil, s. I-1147, bod 16; ze dne 20. března 1997, Farrell, C-295/95, Recueil, s. I-1683, bod 11; ze dne 16. března 1999, Castelletti, C-159/97, Recueil, s. I-1597, bod 14, a ze dne 8. května 2003, Gantner Electronic, C-111/01, Recueil, s. I-4207, bod 34).
- 22 J. J. Kersbergen-Lap přitom na konci svého vyjádření pokládá Soudnímu dvoru jiné otázky, než které jsou předmětem předkládacího rozhodnutí vnitrostátního soudu, a doplňuje je dalšími otázkami v doplňujícím vyjádření. S ohledem na obsah předcházejícího bodu není namístě přezkoumávat tyto otázky, jež překračují rámec otázky položené vnitrostátním soudem.
- 23 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda dávka pro mladé zdravotně postižené osoby stanovená ve Wajong, dávka uvedená v příloze 2 (A) nařízení č. 1408/71, představuje zvláštní nepřispěvkovou dávku ve smyslu čl. 4 odst. 2a uvedeného nařízení, takže situace takové osoby, jako jsou žalobkyně v původním řízení, je upravena výlučně systémem koordinace zavedeným článkem 10a téhož nařízení, a v důsledku toho může být uvedená dávka vyplácena pouze osobám s obvyklým bydlištěm v Nizozemsku.

- 24 Žalobkyně v původním řízení spadají do osobní působnosti nařízení č. 1408/71, jelikož se na ně vztahuje systém sociálního zabezpečení v Nizozemsku, a jako pojištěnci by měly nárok na dávky pro případ pracovní neschopnosti, pokud by měly bydliště na území tohoto členského státu (viz obdobně zejména rozsudky ze dne 31. května 1979, Poetik, 182/78, Recueil, s. 1977, bod 4, a ze dne 10. března 1992, Twomey, C-215/90, Recueil, s. I-1823, bod 13).
- 25 Ustanovení odchylná se od přenositelnosti dávek sociálního zabezpečení obsažená v článku 10a nařízení č. 1408/71 je třeba vykládat striktně. Toto ustanovení se může týkat pouze dávek, které splňují podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2a téhož nařízení, a sice zvláštní a nepřispěvkové dávky, jež jsou uvedeny v příloze 2 (A) uvedeného nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 8. března 2001, Jauch, C-215/99, Recueil, s. I-1901, bod 21).
- 26 Jak již bylo uvedeno v bodu 7 tohoto rozsudku, dávka vyplácená na základě Wajong je uvedena na seznamu zvláštních nepřispěvkových dávek ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71, jež je obsažen v příloze 2 (A) téhož nařízení.
- 27 Je tedy třeba přezkoumat, zda jednak dotčená dávka má zvláštní povahu a představuje pomocné, doplňkové nebo vedlejší krytí případů odpovídajících jednomu nebo více odvětvím sociálního zabezpečení uvedeným v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1408/71 a jednak zda taková dávka je zvláštní nepřispěvkovou dávkou.

Ke zvláštní povaze dávky na základě Wajong

Argumentace účastnic řízení

- 28 Zvláštní dávky uvedené v čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71 jsou podle UWV, vlád, které předložily svá vyjádření, jakož i Komise Evropských společenství smíšenými dávkami.
- 29 Podle výše uvedených subjektů, které předložily svá vyjádření, s výjimkou vlády Spojeného království, která nedošla ohledně povahy uvedené dávky k přesnému závěru, má dávka na základě Wajong typické znaky smíšené dávky. Jednak je součástí sociálního zabezpečení, jelikož nárok na ni vzniká podle kritérií pro poskytování v této oblasti osobám, u kterých došlo k okolnosti (pracovní neschopnost) obvykle kryté dávkou sociálního zabezpečení, a jednak je součástí sociální pomoci, jelikož není založena na odpracované době nebo na době odvádění příspěvků, a jejím cílem je pokrytí životních potřeb zajištěním minimálního příjmu mladým zdravotně postiženým osobám. Taková dávka je vždy úzce spjata se sociálně-hospodářskou situací dotčené země, a jelikož je její výše stanovena na základě minimální mzdy v Nizozemsku, zohledňuje životní úroveň v tomto členském státě.

Závěry Soudního dvora

- 30 Zvláštní dávka ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71 je charakterizována svým účelem. Musí nahrazovat nebo doplňovat dávku sociálního zabezpečení, a musí představovat sociální pomoc odůvodněnou hospodářskými a sociálními důvody

a stanovenou právní úpravou stanoví objektivní kritéria (viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Skalka, C-160/02, Recueil, s. I-5613, bod 25 a uvedená judikatura).

- 31 Jak to zdůraznila nizozemská vláda, dávka stanovená ve Wajong je náhradní dávkou určenou osobám, které nesplňují pojistné podmínky pro získání nároku na dávku v invaliditě ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1408/71. Tím, že zajišťuje sociálně slabé skupině (mladé zdravotně postižené osoby) minimální příjem, představuje dávka na základě Wajong sociální pomoc odůvodněnou hospodářskými a sociálními důvody. Její poskytnutí mimoto spočívá na objektivních kritériích vymezených zákonem.
- 32 Pokud jde o skutečnost, že je dávka dotčená v původním řízení poskytována, aniž by byl proveden přezkum potřeb nebo majetkové situace dotčených osob, jak to uvedla Komise, většina mladých zdravotně postižených osob by neměla dostatek prostředků na obživu, pokud by tuto dávku nedostávala.
- 33 Uvedená dávka je navíc úzce spjata se sociálně-hospodářskou situací v Nizozemsku, jelikož se odvozuje od minimální mzdy a životní úrovně v tomto členském státě. Soudní dvůr již přitom připustil, že dávky úzce spojené se sociálním prostředím lze přiznat s výhradou podmínky bydliště ve státě příslušné instituce (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 27. září 1988, Lenoir, 313/86, Recueil, s. 5391, bod 16; ze dne 4. listopadu 1997, Snares, C-20/96, Recueil, s. I-6057, bod 42, ze dne 31. května 2001, Leclere a Deaconescu, C-43/99, Recueil, s. I-4265, bod 32).
- 34 Z toho vyplývá, že dávku poskytovanou na základě Wajong je třeba kvalifikovat jako zvláštní dávku ve smyslu nařízení č. 1408/71.

K nepřispěvkové povaze dávky na základě Wajong

- 35 Podle UWV, všech vlád, které předložily svá vyjádření, jakož i Komise nemá dávka na základě Wajong příspěvkovou povahu.
- 36 Rozhodujícím kritériem v této záležitosti je způsob skutečného financování dotčené dávky (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Jauch, body 32 a 33). Soudní dvůr přezkoumá, zda je toto financování přímo nebo nepřímo zajišťováno prostřednictvím sociálních příspěvků nebo z veřejných prostředků.
- 37 Prostředky nezbytné pro financování dávek podle Wajong jsou přitom poskytovány ze státních prostředků, a tedy z veřejného rozpočtu. Pro poskytnutí této dávky navíc není třeba splnit podmínku, že příjemce má rovněž nárok na jinou příspěvkovou dávku sociálního zabezpečení. S ohledem na kategorii, do které tito příjemci patří, se nemůže jednat ani o nepřímé financování prostřednictvím příspěvků.
- 38 V důsledku toho je prokázáno, že dávku poskytovanou na základě Wajong je třeba považovat za nepřispěvkovou dávku ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71.

K zásahu do nabytého práva

Argumentace účastnic řízení

- 39 J. J. Kersbergen-Lap tvrdí, že nepřenositelnost dávek uvedených v článku 10a nařízení č. 1408/71 nelze namítat vůči příjemcům dávky pobírané před rokem 1998 na základě AAW. Jednalo by se o zásah do nabytého práva.

40 V okamžiku nabytí účinnosti Wajong v roce 1998 a uvedení dotčené dávky jako zvláštní nepříspevkové dávky v příloze 2 (A) nařízení č. 1408/71 totiž žalobkyně v původním řízení pobíraly dávku pro mladé zdravotně postižené osoby na základě AAW, na kterou se nevztahovalo žádné omezení, pokud jde o její přenositelnost do zahraničí.

Závěry Soudního dvora

41 Aniž by bylo třeba ověřovat, zda účelem dávky podle Wajong je účinné zajištění pokračování v poskytování dávky na základě AAW pod jiným jménem, osoba nacházející se v téže situaci jako žalobkyně v původním řízení se nemůže, na rozdíl od toho, co tvrdí J. J. Kersbergen-Lap, dovolávat zásady zachování nabytých práv za účelem pobírání dávky dotčené v původním řízení bez ohledu na to, že má své bydliště mimo území Nizozemska.

42 Jestliže totiž zásada právní jistoty brání tomu, aby nařízení bylo použito se zpětnou účinností, a to bez ohledu na příznivé či nepříznivé účinky takového použití pro dotčené osoby, tatáž zásada vyžaduje, aby každá faktická situace byla posuzována obvyklým způsobem, a pokud není výslovně stanoveno jinak, ve světle v daném okamžiku účinných právních norem (rozsudek ze dne 12. října 1978, Belbouab, 10/78, Recueil, s. 1915, bod 7). Pokud je nově přijatý zákon platný pouze do budoucna, uplatní se rovněž, až na odchylky, na budoucí účinky situací, které vznikly během platnosti starého zákona (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 15. února 1978, Bauche a Delquignies, 96/77, Recueil, s. 383, bod 48; ze dne 25. října 1978, Koninklijke Scholten-Honig a De Bijenkorf, 125/77, Recueil, s. 1991, bod 37; ze dne 5. února 1981, P. v. Komise, 40/79, Recueil, s. 361, bod 12; ze dne 10. července 1986, Licata v. Hospodářský a sociální výbor, 270/84, Recueil, s. 2305, bod 31, a ze dne 7. února 2002, Kauer, C-28/00, Recueil, s. I-1343, bod 20).

- 43 V původním řízení nabyl Wajong účinnosti a k jeho zápisu do přílohy 2 (A) nařízení č. 1408/71 došlo před přestěhováním žalobkyň v původním řízení mimo území Nizozemska. Při neexistenci opačného přechodného ustanovení, zejména v nařízení Rady č. 1223/98 ze dne 4. června 1998, kterým se mění nařízení č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71 (Úř. věst. L 168, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 292), je tudíž třeba právní následky (přenositelnost či nepřenositelnost dávky poskytované na základě Wajong) způsobené touto faktickou situací (zřízení bydliště mimo Nizozemsko) posuzovat ve světle předpisů použitelných v okamžiku vzniku této faktické situace, a tedy ve světle nových předpisů.
- 44 V důsledku toho je namístě na položenou otázku odpovědět tak, že dávku vyplácenou na základě Wajong je třeba považovat za zvláštní nepříspěvkovou dávku ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71, takže se použije pouze pravidlo koordinace stanovené v článku 10a tohoto nařízení, a uvedenou dávku nelze vyplácet osobám s bydlištěm mimo Nizozemsko.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Dávku vyplácenou podle zákona ze dne 24. dubna 1997 o pojištění pro případ pracovní neschopnosti mladých zdravotně postižených osob (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) je třeba považovat za zvláštní nepřispěvkovou dávku ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na členy jejich rodin pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 307/1999 ze dne 8. února 1999, takže se použije pouze pravidlo koordinace stanovené v článku 10a tohoto nařízení, a uvedenou dávku nelze vyplácet osobám s bydlištěm mimo Nizozemsko.

Podpisy.